

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre 6 frt — kr.
 Negyedévre 1 . 50 .
 Egy óra — 50 .

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Kármelita-tér 3. sz.

HIRDETÉSEKET FELVESZ:

a kiadóhivatal és Surányi János könyvnyomdaintézete
 Egyes szám ára 12 kr.
 Megjelenik minden vasárnap.

A szent lélek ünnepén.

Véget ére az isteni munka,
 Következett már az emberi:
 Meg vala a felséges nagy eszme,
 Szét kelle azt csak terjeszteni.
 És az ember, amely azt hívé már,
 Hogy van hozzá benn' erő elég,
 Nádként ingott, fűszálként reszketett,
 Hogy elveszté a bátor vezért.

Ámde Istené vala a kezdet,
 Félben így az nem maradhatott:
 A tévelygő emberi csoportnak
 A folytatáshoz erőt adott.
 Uj fényt kapott a kiosztott szikra,
 És nem tellett több, csak tíz nap el,
 Lelkesedés áradt minden érben,
 Tettre buzdult fel minden kebel.

S mint a láva, törtek mind' előbbre, --
 Mely beönti a hegy oldalát,
 Nem hallották már a láncz csőrejjét,
 Nem látták már a börtön falát.
 Csak érezték, csak az eszmét tudták,
 Melyért annak kellett halnia,
 S nem rettegtek, hogy ők is úgy járnak...
 Így írja le ezt a biblia.

... Écek teltek. — Eszme van tömérdek,
 S minden egynek meg van bajnoka:
 Értök küzdni, értök lelkesedni
 Mindenkinek van egy szép oka.
 És nem ismer, amely után menjen,
 Senki nála egy nagyobb vezért,
 Felesleges, nincs szükség ott arra,
 Taktikához hol mindenki ért.

És a vége? . . kétséget se szenved,
 Hogy a tettnek jó sikere lesz;
 Hisz ki védi, aki elvállalta,
 Mind Cicero, mind Demosthenes.
 Tartanak pro és contra néki
 Olyan ékes nagy filippikát,
 Hogy a votum a sok szép ruhában
 Nem leli meg soha a babát.

S a bátorság?! . óh, az sem hiányzik
 S nem rettegi senki a halált,
 És e virtust nyilván megmutatni.
 Mindenik szó jó alkalmat ad,
 S a sértő és megsértettnek többé
 Nem szabad már meghátrálnia,
 Ment — mit szólna a világ hozzája!?...
 Ekkép látja ezt mindenki — ma.

Horváth János.

Arszlánbörben.

Alfréd. Nagysád nem ohajt talán a hátsó pam-lagon helyet foglalni?

Őnagysága. Az öregek közt? Ugyan már mit gondol Alfréd?

Alfréd. Ah bocsanat, az illemről egészen megfeledkeztem!

Veöreöshaydmássy Max ór

aristokratikus mandácai.

A Sonnenthhhal oreschág van edj gewaltiger művész, odj szólván az edjedőli genie Fagakh ma edj tiz florénos Logeth venni s abban fogónk abba Rükkelé bent, megh az 5 kis jönőre jereket, meg Knob-

lochstern Izsák sammt familie elvinni, hodj ha nem is lesz thelt ház, legalább ledjenek thelt pháholok.

Ha jól medj a herrfün direktor órnak, akhor van neki thelt ház, ha phedig edj a mi népönkbőlnek jól megy, az van akkor edj „jó ház,” ha phedig a kethű megbókja magát, akkhor a direktor órnak megmarad a ház, de nincs phénz, — mi megfordithva csináljok.

Pagát Pepi ultimói.

Nem hiszek én annak a jebuzeus-társaságnak, míg a szemeimmel nem látom, hogy abból az épülő redoutból — nem lesz szeszgyár!

Kérdi tőlem az én szörnyű fekete taná. om, hogy mi az az „error im persona.”

Vágok vissza, tévedés a személyben az ha ilyenkor tájban a zsebmetsző a Pfeiffer disznókereskedő helyett az én zsebemben kotonász!

Hogy fut a „Buzgó” meg a „Bizza rám” a pesti löversenyen! Hát ha még majd odacivilizálódik, hogy Löwinger Izsák lesz a sarkában!

Ha az öregemtől hónap elején havi pénzt, aztán zulágot, aztán előleget, végül az elveszett index restitutiójára 25 „f”-et kérek, ezt a mesét szokja — jobban a maga vigasztalására — elbeszélni.

— Gyujts rá öcsém.

— Köszönöm urambátyám, nincs tüzem.

— Nesze itt a gyufa.

— Igen, de dohányom nincs.

— Hát iszen van még az én zacskómban.

— Ugy, hát adjon egy pipát is urambátyám.

ROMÁNCZ A RÓZSÁRÓL.

— Pünkösdi vers. —

Egyszeriben valahol,
Volt egy rózsabimbó,
Zöld levelű rózsafán
Tüskés száron ingó
Rózsamama rózsalányát
Őrizgette egyre,
Egyszerű kis zöld ruhája
Gombolva volt nyakig rája,
S túskegombbal fedve.

Volt azonban ugyanott
Egy nagy kaptár méhe,
Közöttük egy takaros,
Olyan jogász féle.
Széptevésben nem volt párja
Adta urfiának,
Szinméz folyt az ajakáról,
Ez csapott fel lovagjául
A kis rózsaszálnak.

A fülébe zümmögött
Annyi, annyi szépet,
Hogy a rozsika szive
Titkos lángban égett.
Mefogadta a hamisnak,
Hogy ha jön a reggel,
S rózsamama szunnyad mélyen,
Várja őt a lugas végen
Égő szerelemmel.

Jön a reggel, jön a méh,
Csókra uj csók csattan.
Túskegombos zöld ruha
Feszül és szétpattan.
Vért pirosló tárt kebellet
Áll a gyenge rózsza,
Mámoros méh zsong felette,
A virágport részegedve
Csókolgatja róla.

Kél a hajnal, széttelint
És elpirul mélyen,
Ébred az rózsató,
Égeti a szégyen.
Ibolyák és nefelejcskek
Szemlesütve búvnak,
Füvek résén lopva nézik:
Szivecskéje miként vérzik
Kicsi rokonuknak.

Átkot mond a rózsató
Rossz lánya fejére:
„Legyen ifju-halál
Csunya tetted bére.
Ki csak eztán látja kebeled,
Szakasszon le ijjan,
Sorsod hírét példaképnek
Az emberek őrizték meg
Késő napjaikban.“

Szávay Gyula.

Tzompó Miháj és Tsörge Ádány hű nászok

tanálkozása.

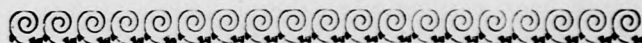
Ádány. Há mögy nászom?

Mihály. A takarékpénztárba mőnnik de nem tom,
hogy mőllik lögyön az ajtója.

Ádány. Hászzen ehen-e. Én is oda mőnök. Ehen
van fölrva, hogy: „Itt“ aztán lövőgye kee a kalaptyát.

Utozán.

— Százán jó reumája van ennek a szivarnak.
— Tán abban a boltban, ahol vette — lég-
vomat volt.

A krónikából.

Egykoriban a győri halászok kibérelték a Duna-
mentét. Tartottak hozzá felügyelőt, aki éppen észre-
veszi, amint egy idegen egy szatyor hallal odább akar
állni — melyet a tilosban halászott.

— Hogy mert kend a mi vizünkben halászni. Hi-
szen ez lopás, annyi mintha kamránkból lopta volna.

— No hát osztozzunk meg felügyelő ur. Fele a
magáé, fele az enyém.

A felügyelő beleegyezett.

Erre a halász a hal felét a tarisznyájába hagyja,
felét a vízbe önti, mondván:

— A maga felét kamrájában öntöttem.

Végzetes gitár.

○-tól.

Egyedül ültem a coupéban s aludni kedvem nem levén, hogy az időt haszonnal üssem agyon, elmerengtem a multban; egyes mozzatainak lélekbeni szemlélése hol redőt vont homlokomra, hol meg egy-egy mosolyt esalt ajakamra, amint már az egyes epizódok valómat kellemesen vagy kellemetlenül érinték. A vonat nevetséges lassúsággal haladt, ami alkalmas volt arra, hogy életem nagy részét röviden mintegy tükörben szemléljem. — Regény az élet — mondják sokan, — s hogy érdekes is legyen mindenkinek saját ügyességén fordul meg.

Van benne valami; mert midőn a p=i állomáson, mely utazásom célpontja vala, gondolatimban a conductor stentori hangja által megzavartattam, úgy éreztem magam, mint mikor egy érdekes regényt ott kell félbeszakítanunk, ahol az események szála az író által legbonyodalmasabban vannak összekuszálva s mi izgatottan várjuk a kuszált szála legombolyítását.

A legtöbb jelenet, sajnálatomra, esonka maradt; egyet mégis sikerült kikerekítenem.

Báró de Manx unokája, nagyatyja kalandai kiadásának indokául azt mondja, hogy lehetetlen, hogy megállja miszerint vitéz előde furesa históriáival ne gyönyörködtesse a vigadni szerető világot. Legyen szabad nekem is habár kevesebb joggal ugyancsak e bevezetéssel kezdeni kiszakított történetemet. — Megelőzőleg mégis egyet-mást.

Még mielőtt születtem, többször hallottam, hogy az ember egész életén át elégedetlen. Jó eleve bebizonyítandó, hogy a józan föltevéseknek örökké hive leendek, alig hogy világra jöttem oly iszonyuan kezdtem kiabálni — akkori véleményem szerint is biztos jelétül az elégedetlenségnek -- hogy a szülész nő legott mint a nemzeti színház leendő tenoristáját üdvözölt.

A szíves olvasó türelmének kegyelmezendő, átugrom egy jókora időt, gyermekéveimet s csak annyit jelzek, hogy némileg már ekkor is különöz voltam. — Hogy pedig későbbi éveimben eme különözködés bennem valóságos kalandvágygyá fejlődött, talán említeni is fölösleges, miután ez a következőkből ugy is napnál világosabban kitűnik. Mindenről, mindig, mindenütt kalandot igyekeztem rögtönözni.

Igy például mint afféle született böles — elvégezve a 8 osztályt már is beleuntam a könyvekbe, s hogy ezektől megszabaduljak, mint akkor gondoltam, jó lesz beállni papnak. Ugy lett.

De pár nap mulva láttam, hogy véletlenül is kalandba keveredtem, a Dunából tengerbe jutva. Azon még épen nem csodálkoztam mikor, földadták a leczkét, de mikor ezek a tisztelendők egész naívuul ama különös, előttem nevetségesen hangzó kívánsággal is előálltak, hogy az előadottakból colloquáljak, no ez már

sehogysem fért a fejembe. Persze hogy emiatt tanárait s közöttem lényeges elvi nézeteltérés keletkezett; s minthogy én a költővel gondolkozva:

Kártyavár s légállitmány
Mindenféle tudomány,

elvemből nem engedtem, ők meg annál kevésbé, két hét telt bele s egész érzéssel szavalhattam el Petőfink egyik verssorát:

„Consilium abeundi lett a vége breviter.“

Felesaptam jogásznak. A váezi utcát naponkint százszor átmérve természetes, hogy minden erőlködés nélkül teleszedtem magam a jog- és államtudomány minden nemével.

Hogy részletekbe is bocsátkozzam, különös jártasságot tanusítottam a váltójog körében, nemkülönbén a hitel-jogban is szerencsés praxisra tettem szert. A prolongálás kinyerésben plane valódi mester voltam. Odavetőleg megemlítem, hogy kedvencz multságom, a kalandokra is legkedvezőbb volt jogász-életem.

Ha annyira pikánsak nem volnának, érdemes volna őket sorba szedve az olvasók asztalára helyezni; de így részint az olvasók jó izlését tartva szem előtt, részint abbéli félelmem miatt is, nehogy mint a „Pik. Lapok“ szerkesztőjét — elmarasztaljanak, csak egyet mondok el egy kevésbé vagy épen nem pikánsat.

Husvétii szünidőre rándultam haza egyik collegámmal mindketten eltelve ama practicus tervvel, hogy az öregeket az örvendetes vizionlátás kontójára annál jobban megpumpoljuk.

Collegám közelebb érte szülőföldét B—t; hivott hogy lennék vendége legalább egy napra s ismervé kalandos természetemet, ígérte, hogy lesz kaland quantum satis; elfogadtam a meghívást. Mikor a vonat elrobogott, vallotta be, hogy nem lesz a kalandból semmi. csak ürügykép említette hogy biztosabban elfogadjam meghívását. Dehogy nem lesz — igazítám én ki, csak rám ne vallj és mutass be néhány uri családnál. Mindkét föltételemet elfogadta.

Megkezdttük a vizitet, először is a T—y családnál tevének tiszteletünket; a kisasszonyt leltük honn egyedül. Collegám bemutatott mint virtuóz zenészt. A kisasszony kiváló örömet fejezte ki látogatásunk fölött s egyszersmind óhaját, játszánam egy darabot a zongorán, minthogy bevallása folytán még nem volt alkalma hallani virtuóz zenész játékát. — Nem tudom eléggé sajnálni mondám én, hogy magas parancsának ezuttal eleget nem tehetek, mert én csakis hegedün játszom. Óh én ügyetlen, mért nem is a hegedüt választottam, mikor az valóban nagyszerű.

Néhány udvarias szóváltás még s a bon-ton szabta látogatás ideje lejárt.

A következő háznál collegám a Zs—i család csilágának mutatott be, ismét mint virtuóz zenészt.

— Fő óhajom teljesült kegyed látogatásával — vevé fel ő a szót finom udvariassággal s a bizalom

egyik nemével tekintett hol rám, hol a pamlagon heverő hegedűre, mintha csak mondta volna: mutatnám be művészetemet azon a hegedűn. — Nagysád magas engedelmevel megkísérlem ellesni gondolatát; nem azt gondolja drága nagysád, hogy szeretné, ha egy darab eljátszásával gyönyörködtetném? — Jó arczejtanár ön, eltalálta.

— Ha haza megyek, rögtön neki esem a hegedűtanulásnak, mert szinte röstellem bevallani, hogy ez idő szerint a gitáron kívül a zene más fajtát nem kezelem. Végtelen sajnálatát fejezte ki, hogy ő meg ehhez mitsem ért. Ismét elmúlt a negyedóra, távoztunk.

Omne trinum perfectum — mondtam, menjünk tovább. Nem sok idő telt el s a V—i család salonjában termettünk. Sokatmondó szívességgel fogadtak, aminek én annál jobban örültem, mert Blanka kisasszony kitüntető magatartását csakis személyemre vonatkozólag magyarázhatám.

Ugy volt-e valóban, maig sem tudhatom. Ez legalább is furcsa — gondolják olvasóim, mikor az ilyesmit megtudni nem is oly nagy dolog. Csak egy pillanatnyi türelem! . . .

Társalgás közben a zene is szőnyegre került. Persze hogy affectáltam a zenébeni jártasságot, az engem jellemző jóhangzásu szavaknak a beszédei keveréssel. Blanka kisasszony egész érdekléssel látszott hallgatni előadászerű beszédemet, amin nem csodálkoztam, mivel hallottam, hogy bravúrral játszik a zongorán. De már azt sehogysem szerettem, mikor annyi bájjal, amennyit a beszédben csak ő fejthete ki, tudtomra adá, hogy nagyon megtisztelve érezte magát, ha egy darab eljátszásával megörvendeztetném, zongorán, hegedűn vagy gitáron. Megelőzött bevallásom után, hogy a gitárt meglehetősen kezelem, valóban kényelmetlennek találám a helyzetet. Egyedüli szerencsém, hogy nem jöttem zavarba, eszembe jutva, hogy egy szokásom, amit ez ideig különöznél egyébnek magam sem tartottam, kiment a zavarból, habár nem nagy tiszteletet parancsolólag is. Az olvasó tudja már, hogy bevégzett különöz voltam, ami azonban nekem illet, úgy, hogy a lányos mamák talán épen különözségemért kedveltek. Épen ez időben különözségemből kifolyólag olyan kalapot viseltem, amit zsebre lehetett vágni anélkül, hogy a gyűrődés rajta később észrevehető lett volna. Így történt azután, hogy a gitárt megpillantva, engedelmet kértem egy pillanatnyi távozásra, s lélekszakadva igyekeztem tovalejteni egyenesen az állomásra — végleges eltűnésem magyarázatát collegámra testálva. Azaz csak igyekeztem volna, mert a kapun kiérve, egy ott kószáló rendőr, mintán kémlelve tekintett rám, felszólított, hogy a törvény nevében kövessem. Denique csak: nulla calamitas sola. Hogy tévedés van a dologban, azt tudtam, s hogy collegám, nemkülönben a ház urnőjének egyetlen szavába kerülne igazoltatásom, de a háttérben meg ott volt az

óriási kudarcz. Egy pillanat s elhatároztam, hogy a rendőrt követem; a rendőri hivatalba értünk. A kapitány elég udvariasan adá tudtomra, hogy ezer szerencse, miszerint ép e perczen kapott sürgönyt a szomszéd városból, mely tudatja, hogy a körözött fiatal embert, kihez a leírás szerint tökéletesen hasonlítok — letartóztatták, mert különben, ugymond, kénytelen lett volna letartóztani. Megkönnyülten siettem az indóházhoz. Már a Perronon találtam az azóta történt incidensről mit sem gyanító collegámot. Mikor ezt beszéltem előtte, bámult idegesen, hogy ő megszólalt én váltam fel a bámulásban.

— Ezer szerencsénk alapja a távirat — mond ő, mert komolyan kompromittáltattunk volna.

— Félig értelek, de szólj világosabban.

— . . . hisz a kapitány Blanka kisasszony atyja!

— Elég, elég, csak mielőbb indulna a vonat.

— De az ördögbe is! mért nem szóltál, hogy gitár is van a háznál?

— Nem tudtam, hogy Blanka kisasszony egy félév óta gitározni is tanul.

— Hiszi az ördög! Beesaptál!!! De várj te kópé.

A vonaton mindig így monologizáltam: No nekem beadott az az átkozott gitár, mert az olvasó észre is vette talán, hogy én a zenéből mindössze is annyit tudok, amennyit néhány év előtt az iskolában pár zene órán át elsajátítottam s még el nem feledtem.

De azért csak tovább szőttem a kalandokat! B-nek pedig még a határát is száz mértföldre kerülöm.

Uj menetrend

lesz június 1-étől kezdve a budaszönyi vonaton, de a részleteket még nem közölték velünk. Az ember igazán nem tudja, melyik pillanatban hal meg.

Természetrájk.

Tanító. A kutya az emlősök mely osztályába tartozik?

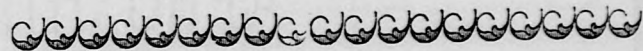
Tanuló. (Bámul egy nagyot).

Tanító. No hát, mit szeret a kutya?

Tanuló. Ha simogatják.

Tanító. De mit szeret enni, — nemde húst el is ragadja, ragadozza; és hogy nevezzük az ily állatokat? (Segítve). Ra—ra—

Tanuló. (A népdalból:) Rajna!

Méltó harag.

— Fiu, tebenned nagy számár veszett el.

— Elveszett? — Azt nekem kétszer se mondja.

Pápai krónika.

Az új főispánnak a tisztelgett deputációkhoz intézett valaszaihoz igen vérmes remények fűződnek. Nevezetesen, a várkert újra köztulajdonná válik, utcakövezetünk kiegyenesül, éjjel világos lesz, s aztán petroleum se fogy; az alvókat egy részeg se zavarja fel, pedig a rendőrök is alhatnak, az utcák is tisztak lesznek már, pedig szélnek se kell fujnia; a szőlőbeli pinczékét senki nem törli fel, pedig bor is lehet bennük; a fagyos szentek sem garazdalkodnak többé, sőt jégvihartól sem lehet tartani. A suszterinasok rettenetesen fájlatják, hogy szintén deputációt nem menesztettek; mily nagy áldás volna pedig, ha a labszójazás kaszaltatnék!

Viasz-bab színház mulattatja közönségünket, mely is az ama szokott meleg pártolásában részesíti, annyira, hogy az állandó színhazi részvénytársaság már azon törli fejét, miként lehetne az ő színházat is ily módon berendezni. Így tan tudnánk direktort is fogni: mert a viasz-bab nem oly prózai, mint az ember, hogy egyik és így gázsira sem lenne szüksége.

A felállítandó vászongyár már is érezteti hatását: a kanari és egyéb éneklők egyre fogynak, mert a kendermagot ezentúl hasznosabb célra is lehet fordítani; a gazemberek ellenben szaporodnak, mert tudják, hogy a sok kenderfélét mind vászonnak szövén fel, kötélre nem igen marad és végül a takácsmesterek közt titkos összejövetelek észlelhetők, melyekből afféle tervezetek szállingóznak ki, hogy mindnyájan az utolsó fonalszára felkötik magukat; ugysis hiába küzdenek tovább az élettel meg a — szövégyárral.

SZERKESZTŐI KISPOSTA.

V. J. Im itt — amit — maga — meg a — Vadász — Halász — Össze-
kalapaláz:

Halász vadász.

Halász	Oson,	Megáll	A szél
Vadász	Szalad;	S gyököt,	Kevely
Mi hön!	Halász	Rögöt	Lova.
A nyúl	Vadász	Dobál.	De, míg
Vadul,	Halad;	A nyúl	Szökik,
S mezőn.	Amott	Nyomul	Az ut
Sikon	Legott	Tova.	Gyepün,

Sürün,	Ügyed,	Elé.	A nyul;
Befut.	Fejed	Halász	De lám!
Megáll;	Cschül.	Vadász	Nyomán
Zihal	De várj!	Felé;	Lehull
Szügye;	Megállj!	De az	Halász
Halász	Ujul	Ravasz	Vadász.
Vadász	A harez,	S lapul.	Soka
Ügye	S kudarcz	Közel	Nagyon
Mikint?	Borul	Fut el	Zokon
Tekint	Reád	A nyul;	Fogá
Felé	Galád	Vigan	Dagadt,
S örül	Utért.	Rohan	Fakadt
Belül:	Slafat	Neki,	Fejét,
„Te, hé!	Szavat	Gyökét.	Soká
Golyó	Nem ért:	Rögét veti;	Szidá
S kopó	Vadul	Sikon	Szemét.
Ne' kül	Zudúl	Oson	

Kiadótulajdonos, felelős szerkesztő:

Szávay Gyula.

Főmunkatárs: Gerő Gyula

Walser Ferencz

első magy. gép- és tűzoltószer-gyár, harang- és ercziöntöde
BUDAPESTEN,

Rottenbiller-utca 66.

Legnagyobb, modern technikai alapon felszerelt belhoni gyár
különleges készítményei:

Jecskendőgépek

tűzoltó-egyletek, városok és falusi községek részére

Harangok és azok szabadalmazott felszerelése, leg-
ujabb szerkezetben, mindennemű kutak házi, gyári és gaz-
dasági célokra, minden célnak megfelelő szivattyúk, vál-
lalkozik tűzoltóegyletek felszerelésére, teljes vízvezetékek,
gyapjamosodák, gőz- és zuhany-fürdők berendezésére, árviz-
mentesítő telepek, nyilvános közkutak felállítására magas
nyomású vízvezetékeknel és minden vízművi munka pontos
teljesítésére, kedvező feltételek és teljes jótállás mellett.

Képes árjegyzékek és részletes költségtervezetek díjmenten
bocsátatnak rendelkezésre.

Egyedüli belhoni szivattyúgyár.

E hirdetési rovatban minden
egyres szóért 2 krt kell fizetni.
Ha cím is közöltetik, azért kü-
lön 30 krt.

APRÓ HIRDETÉSEK.

Minden ily hirdetésre felvilágo-
sítást ad a kiadóhivatal. Vide-
kieltől a válaszhoz postabélye-
get kérünk.

Eladó
egy jó ezéllővő fegyver
igen jutányos áron.
Felvilágosítást ad a
kiadóhivatal.

Használt, de jó karban levő
ruganyos diván, zsöllyékkal
és székekkel együtt jutányos
áron kapható. Utbaigazítás a
kiadóhivatalban, Kármelitater
2., II. emelet.

Fiatall özvegy ajánlkozik
nagyobb házhoz társal-
kodónői, házgondnoki,
v. gazdasszonyi foglal-
kozásra. Bővebbet a szer-
kesztőség.

Irodai alkalmazást

keres egy, e minőségben
már hosszabb idő óta al-
kalmazott fiatal ember.
Feltételek szerények.

Szolid munka, jutányos ár!

Stein Dávid butorkereskedésében

Tűztorony-u. 16. sz.

Butorok, egyszerű és diszes szobaberendezések kaphatók.

Nagy raktár van ingaórákból.

Egyedül itt kaphatók a legújabb szerkezetű szabadalmazott
összecsukható gyermekkocsik.

STEIN DÁVID,
butorkereskedő (Tűztorony-utca 16. sz.).

Az üzletben létező tárgyak igen méltányos heti vagy havi részletfizetés mellett is elárúsíthatnak.

Különösen figyelemre méltó a hirneves

dr. Forti-féle sebtapasz.

Ezen általánosan kitűnőnek elismert gyógytapsz rendkívüli gyógyereje, oszlató, érlelő s fájdalomat esilapító hatása által leggyorsabb, legbiztosabb s egyszerűsmind gyökéres gyógyulást eszközöl különmemű bajokban. — Ily bajok a torokgyulladás, légcsőhurut, bőrkés barnaság, hártás-gyík (Croup, Angina,) mindennemű megsértések, harapás, szurás, vágás vagy égés által támadható sebek, megforrázás, darázs- vagy méhszurások, bujasenyves és egyéb konok fekélyek, zuzatások (contusiók) meglepő gyors fájdalomcsillapítással, — rögzött daganatok, gümők, tályogok (fogtályog is), pokolvar (carbunculus, pustula maligna), megkeményedések, gennyes fekélyek, fagydagánatok, ujjféreg, köröm-olyás, körmörmög, vadhus, tagszivacs, csontszű, kifezartítás és azután a testből közönségesen szabad kézzel, sebészi műtét és fájdalom nélkül, könnyen kihuzható, mire a seb gyógyulása gyorsan bekövetkezik.

megrándulások, helyi esúz, továbbá a szülés utáni láb-sebek és daganatok, fájós, fekélyezett vagy már genyes női mell, — sok nő már csirában volt emlőráktól — a különben elkerülhetetlen életveszélyes sebészi műtét mellőzésével — egyedül ezen jeles sebtapasz használata által menekült meg. A fül-nyílás, nemkülönben a torok-mondolák gyuladásánál hathatós szolgálatot tesz. Hólyag-tapasz vagy mustárlisztből borogatások után használva, méltán valóságos enyhítőknek nevezhető, minthogy nem csupán enyhítést szerez, hanem mivel inkább a beteget kínos fájdalmaitól azonnal tökéletesen megszabadítja.

Végre a testbe teljesen belemélyedt bármennemű szálka, darázs vagy méh fulánkja csupán ezen tapszra rövid idei használata folytán annyira előtűnik, hogy a seb gyógyulása gyorsan bekövetkezik.

A csomagok ára a kisebbeknek 50 kr., a nagyobbaknak 1 frt, használati utasítással együtt. Postán küldve 20 krral több!

Központi küldeményező raktár Budapesten:

Török József gyógyszerész urnál, király-utca 12. sz. Továbbá kapható vidéken minden nagyobb város gyógyszer-tárában, Győrött: **STIRLING KÁROLY** gyógyszerész urnál.

Ezen kitűnő hatásu, nem eléggé ajánlható gyógytapsz készítője

Forti László.

Lakása: Budapest, I. ker. vár. Nádor-utca 3. sz., ahová közvetlen megrendelések czimzendők.

A t. ez gyógyszerész urak, kik raktárt elvállalni hajlandók lennének, felszólíttatnak, miszerint e részbeni ajánlataikat ezen gyógyszer készítőjéhez, Forti Lászlóhoz czimezve: (Budapest, I. ker. vár, Nádor-utca 3. sz. beküldeni sziveskedjenek, ki megrendeléseket is pontosan teljesít. — Vidéki bérmentes levelek általi megrendelések az árnak közpénzbeni beküldése vagy posta-utalvány, ugyszinte utánvét mellett tüstént és legpontosabban teljesíttetnek.

Figyelmeztetés! Sebtapszom Győr városában előforduló hamisításának meggátolására a tisztelt közönséggel közlöm az egy köztiszteltben álló és minden tekintetben bizalomra méltó férfitől hozzám beérkezett figyelmeztető levelét: Tisztelt uram! Győrré menő süttőri asszony, kit Ön sebtapszának vételével megbíztam, az illető bizományos üzlete helyett a legköze ebbi gyógyszer-tárba (mint mondja a tűztoronyon belül a város felé, — névszerint megjelölni még nem tudom) ment, ott kért és kapta a „Forti-féle” sebtapszt 4 darabban á 50 kr., melynek egy példányát mutatványul ide mellékelem, a többit pedig, minthogy hamissága szembetűnő, vissza fogom alkalmilag küldeni.

Ezen perfid eljárás által mind ön, mind a közönség meg vagyon csálva és ugy hiszem, megérdemli a törvényes uton való megtorlást.

Süttőr, 1884. jun. 4.
u. p. Eszterháza.

Kiváló tisztelettel tisztelője
Schlegel Péter,
esperes-plébános.

ASSICURAZIONI GENERALI 1884. ÉVI MÉRLEGE.

KIADÁS.

BEVÉTEL.		Nyereség- és veszteség-számla az A) mérleghez: (1884)						KIADÁSOK					
A tétel neve		Bevételek			A tétel neve			Újlet			Vagyon		
		frt	kr	frt	kr	frt	kr	frt	kr	frt	kr	frt	kr
Díjtartalék a múlt évről:													
a) tüzbiztosítás	1786333 83												
b) szállítmánybiztosítás	119477 75												
1. Tartalék oly károokra, melyek 1883. decz. 31-én még függőben voltak:				1876811 58									
a) tüzbiztosítás	63364 99												
b) szállítványbiztosítás	179028 97												
c) jégbiztosítás	4614 3												
2. Díjak a tölések levonásával:				81721 99									
a) tüzbiztosítás	643724 47												
b) szállítványbiztosítás	12 816 01												
c) jégbiztosítás	245 095 88												
3. Kötvényilletékek:				1069576 36									
a) tüzbiztosítás	216247 61												
b) szállítványbiztosítás	10281 42												
c) jégbiztosítás	7782 36												
4. Tőkeelhelyesítések jövedelme:				334361 39									
a) Értékpapírok kamatai és	4450 84												
b) Állam- és más értékpapírok kamatai	2188 3 41												
c) Kamatok váltószámláiról, folyó számláiról és ágió	59734 98												
5. Nyereség-egyenleg különféle értékesítések folyó				282989 2									
6. Az állam és más értékpapírok többletértéke az 1884. decz. 31-iki árfolyam szerint számítva				75482 47									
7. Tüzbiztosítási árhoz beoglalták a tükörlővev				69391 37									
biztosításban elért eredmények.													
A tüzbiztosítási árhoz beoglalták a tükörlővev													
biztosításban elért eredmények.													
Összesen				13124 01 32				427863 4				13124 01 32	

BEVÉTEL.		Nyereség- és veszteség-számla a B) mérleghez. Életbiztosítási osztály. (1884)						KIADÁSOK					
A tétel neve		Bevételek			A tétel neve			Újlet			Vagyon		
		frt	kr	frt	kr	frt	kr	frt	kr	frt	kr	frt	kr
1. Mult évi díjtartalék:													
a) díjtartalék az átadott viszontbiztosításra	308392 75			16891187 76									
2. Tartalék függő károkkért				238965 77									
a) halálra szóló biztosításokra	2747518 61												
b) megélésre szóló biztosításokra	453549 86												
c) éjjelre szóló biztosításokra	8 758 59												
3. Díjbevételek				3281827 05									
a) díjtartalék az átadott viszontbiztosításokra	46202 4												
b) díjtartalék az átadott viszontbiztosításokra	329761 53												
4. Kötvénydíjak				46202 4									
a) Jelzálogi követelések kamatai	107024 31												
b) Értékpapírok kamatai	4273 72												
c) Állam és más értékpapírok kamatai	417665 83												
d) Folyó számlák	23488 53												
e) Az ingatlanok tiszta jövedelme	257439 54												
f) Életbiztosítási kötvényekre adott előlegek kamatai	107637 52												
5. Nyereség-egyenleg különféle értékesítések folyó				732226 41									
6. Az állam és más értékpapírok többletértéke az 1884. decz. 31-iki árfolyam szerint számítva				185303 4									
7. Nyereség-egyenleg különféle értékesítések folyó				185303 4									
8. Az állam és más értékpapírok többletértéke az 1884. decz. 31-iki árfolyam szerint számítva				77209 89									
9. Tüzbiztosítási árhoz beoglalták a tükörlővev				216904 72									
biztosításban elért eredmények.													
Összesen				21529170 93				509417 62				21529170 92	

AZ ASSICURAZIONI GENERALI VAGYONÁLLASA 1884. deczember 31-én											
E. Sz.	VAGYON			TEHER							
	A.	B.	Összesen	A.	B.	Összesen					
	forint	kr	forint	kr	forint	kr					
1. A részvények biztosított adós évelei	18375 0		18375 0								
2. Ingatlan birtok (minden tehertől menten):											
a) városi telkek			461512 58								
b) földbirtokok gazdasági leltárral			3103829 14								
c) 1884. decz. 31-én nem adott gazdasági termékek a társaság földbirtokaiból			113587 3								
3. Kötvények a társaság életbiztosítási kötvényeire			1873916 31								
a) Kötvények a társaság életbiztosítási kötvényeire			59007 5								
b) Aktív életjáradékok és jelzálog alatti biztosított, a felek halálakor felveendő tőkék vételára			1923924 41								
4. Kamatozó jelzálogilag biztosított, tőke kölcsönök ingatlanok a jelzálog oszt. tartoz. kivételével (alapsz. 1. cikke e) pont)			1942237 23								
5. Kölcsönök letéteményezett állam és más értékpapírokra	119444 09		133887 35								
6. Állam és más értékpapírok (A. melléklet)	4131286 55		9351400 65								
7. Váltók a társaságban	465573 30		465573 30								
8. Előlegek a jelzálog-osztály részére alapszab. 1. cz. e) pont			41127 54								
9. Pénzek folyó számlán különb. bankokkal és hitelintézeteknél	1317436 1		178192 87								
10. Készpénz készlet a triestini és velencei igazgatóságok pénztáraiban	48560 17		33205 97								
11. Készpénz készlet a fiókok pénztáraiban	1 3129 53		27095 46								
12. Maradvány a viszontbiztosított számláiból	514350 92		8902 66								
13. az intézet fiókjainak számláiból	805917 49		1095567 21								
14. az A mérleg folyó számláiból			542701 2								
15. a) Adósságok különböző címeken alatti	376745 61		240221 11								
b) Letétek biztosított és kezesség gyanánt	5925 9 21		328916 11								
16. Díjtartalék átadott viszontbiztosításokra életbiztosításoknál			329761 53								
17. Butorzat a rászokrények a társaság összes hivatalaiban											
18. Törlesztendő jutalékok a törlesztendő szervezési költségek											
Az 1884. december 31. a jövő évekre érvényben maradó díjkötelezők értéke:											
	frt 21. 06 641.33		10312452 88			253 2395 41					
						3731818 29					

Es. k. szab. Assicurazioni Generali központi igazgatósága Triestben. Dr. Maugonato I. báró Morpurgo József, báró Ralli Ambr., Segre V., Dr. Calabi R., Goldschmid Lipót. A vezértitkár: Marco Besso. — Magyarországi vezérigazgató: szeg. Budapestben az intézet saját házában Dorottya-utca 10. sz.

Bővebb zár, valamint kárkimutatások az alanti győri főgynökségnél kaphatók. — Ugyanitt felvilágosítások legnagyobb készséggel adnak és biztosítási ajánlatok a tűz-, jég- és életbiztosítási ágazatokban a legbiztosabb feltételek és legolcsóbb díjak mellett eszközöltenek

Lamberger Gyula.

Surányi János (ezelőtt Czéh S. özv.) könyvnyomda-intézete Győrött, 1885.